TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

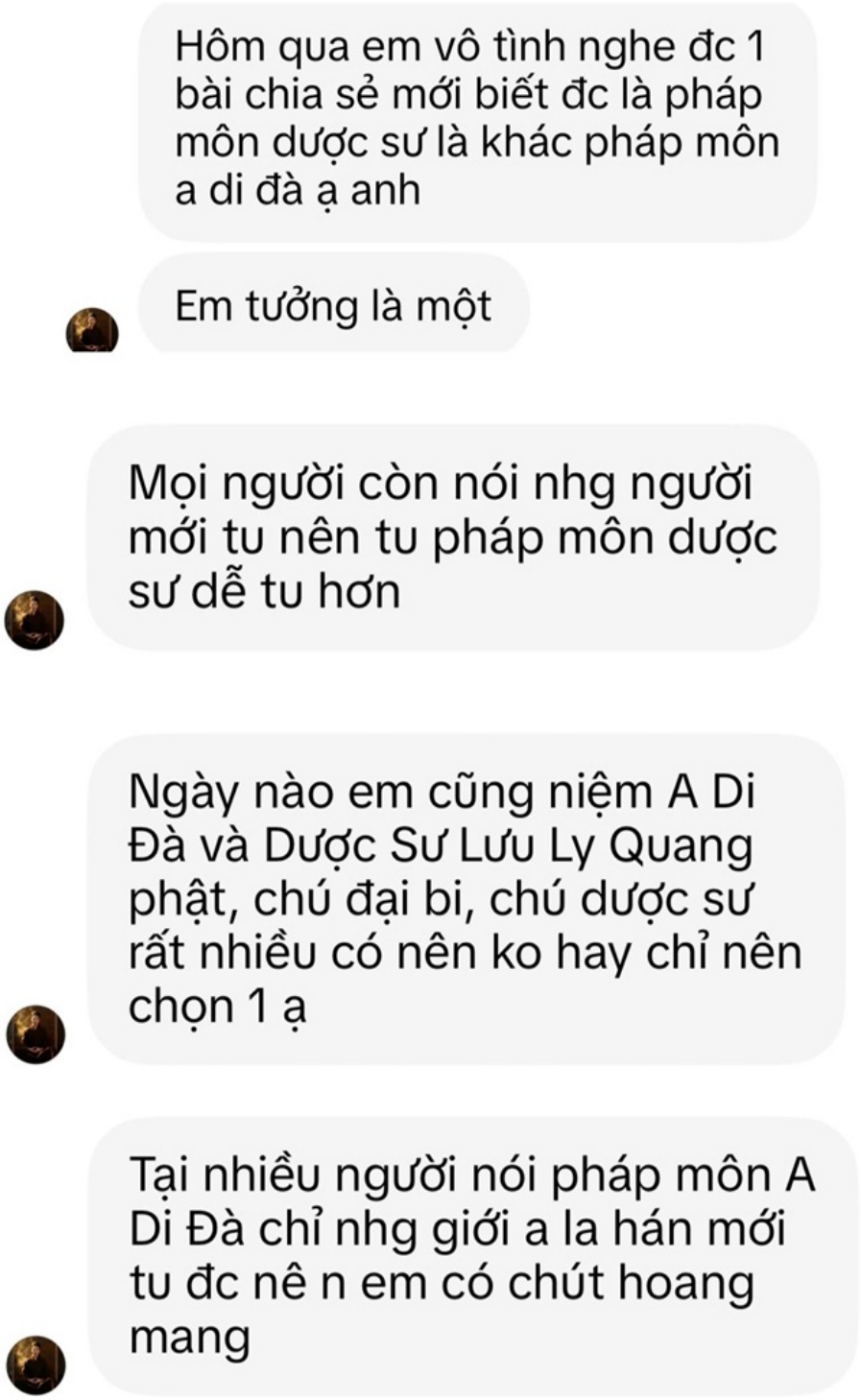
Đừng để sự hoang mang khiến mình sợ tu

ISSN: 2734-9195 09:05 30/05/2026

Nếu một pháp môn khiến tâm mình lắng dịu hơn, sống tử tế hơn, biết hướng thiện hơn, thì đó đã là điều đáng quý. Bởi sau cùng, điều chư Phật muốn cứu độ trước tiên... chính là nỗi khổ trong tâm con người.

Có một bạn trẻ nhắn hỏi: *"Hôm qua em nghe mọi người nói pháp môn Dược Sư khác pháp môn **A Di Đà**. Có người còn bảo người mới tu nên theo Dược Sư sẽ dễ hơn. Em thì ngày nào cũng niệm Phật A Di Đà, niệm **Phật Dược Sư**, trì chú Đại Bi, chú Dược Sư... Em không biết như vậy có bị tạp quá không?*

Rồi có người lại nói pháp môn A Di Đà chỉ người chứng A-la-hán mới tu được...". Vậy là sao à anh?

Hình được tác giả cung cấp

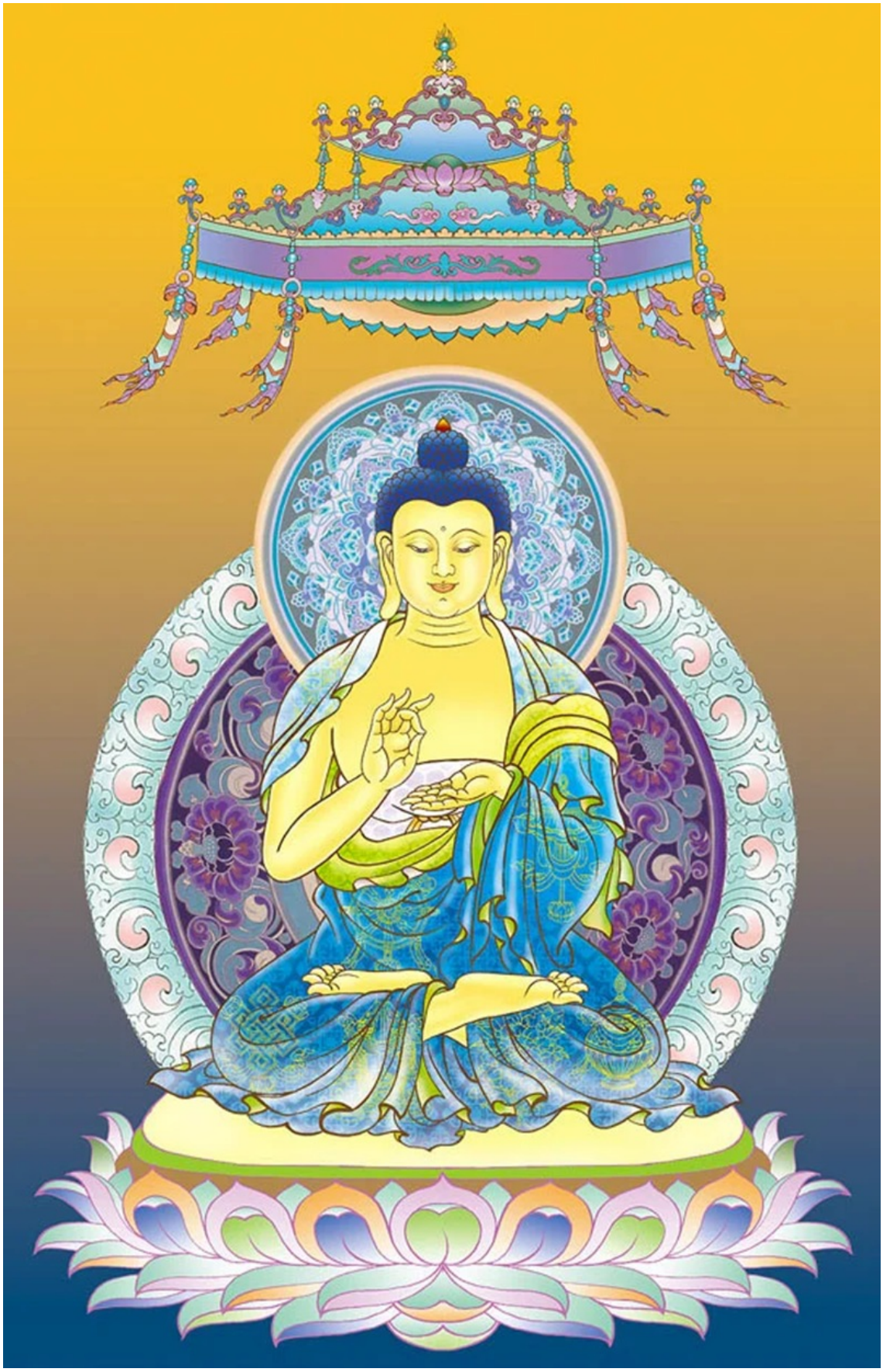
Đọc xong mới thấy, rất nhiều người mới bước vào con đường **tu tập** thường mang nỗi lo âm thầm: “Sợ mình tu sai”.

Chỉ cần nghe ai nói chư rõ đúng - sai, gây hoang mang: Mình tụng như vậy có đúng không? Có nên theo pháp này không? Có phải mình căn cơ thấp nên không tu được pháp kia?

Thật ra, **Phật pháp** vốn là con đường giúp chúng ta an tâm và bớt khổ. Nếu vì nghe quá nhiều ý kiến trái chiều mà tâm ngày càng bất an, thì đôi khi mình đang đi lệch tinh thần ban đầu của việc tiến cầu tu học.

Pháp môn Dược Sư và pháp môn A Di Đà tuy khác hạnh nguyện giáo hóa, nhưng đều là pháp tu của truyền thống của các pháp môn của Phật giáo Đại thừa.

Niệm Phật Dược Sư giúp tăng trưởng năng lượng chữa lành, trợ duyên tiêu trừ bệnh khổ, hướng ta đến đời sống an ổn và thiện lành hơn.

Hình minh họa đức Phật Dược Sư. Nguồn: Internet

Niệm Phật A Di Đà là gieo nhân Tịnh độ, nuôi dưỡng tín - nguyện - hạnh để hướng về cảnh giới giải thoát an vui.

Hai pháp ấy không hề ngược nhau.

Nhiều người vẫn: niệm Phật A Di Đà, trì danh hiệu Phật Dược Sư, tụng chú Đại Bi, tụng chú Dược Sư một cách hài hòa trong đời sống tu tập hằng ngày.

Điều quan trọng chưa bao giờ là "mình đang tu bao nhiêu pháp", mà là: tâm thực sự chân thành, có thực hành đều hàng ngày và sau quá trình tu tập, có trở nên hiền hơn, bình an hơn, biết thương người hơn không.

Còn quan niệm "pháp môn A Di Đà chỉ người đắc A-la-hán mới tu được" lại càng không đúng với tinh thần Tịnh độ.

Hình minh họa đức Phật A Di Đà. Nguồn: Internet

Ngược lại, pháp môn niệm Phật được mở ra cho cả những người bình thường còn nhiều phiền não, nhiều lo âu giữa bộn bề cuộc sống. Chỉ cần có lòng tin, có tâm nguyện hướng thiện và biết hành trì, ai cũng có thể bắt đầu việc chuyển hóa tâm thức của mình.

Người mới tu thường dễ rối vì muốn ôm quá nhiều điều cùng lúc. Thật ra, cách nhẹ nhàng nhất là: chọn một pháp môn chính để đi lâu dài, còn các pháp khác làm trợ hạnh tùy duyên.

Như vậy tâm sẽ dễ an và dễ định hơn.

Tu học không phải cuộc thi xem ai đúng pháp môn hơn ai.

Càng không phải để khiến người khác sợ hãi rằng mình "không đủ trình độ để tu".

Nếu một pháp môn khiến tâm mình lắng dịu hơn, sống tử tế hơn, biết hướng thiện hơn, thì đó đã là điều đáng quý.

Bởi sau cùng, điều chư Phật muốn cứu độ trước tiên... chính là nỗi khổ trong tâm trong mỗi con người.

Tác giả: **Tịnh Như**

Ghi chú: Bài viết thể hiện góc nhìn riêng tác giả.